

ข่าว สภาพัฒนา

Office of the National Economic and Social Development Council (NESDC)

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) 962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100

www.nesdc.go.th Tel. 0 2628 2847 Fax. 0 2628 2846 e-mail: pr@nesdc.go.th

สภาพัฒนา สภาพัฒนา update สภาพัฒนา

เรื่อง ภาวะสังคมไทยไตรมาสหนึ่ง ปี 2565

การนำเสนอภาวะสังคมไตรมาสหนึ่ง ปี 2565 พบความเคลื่อนไหวสำคัญ ได้แก่ ภาพรวมสถานการณ์ด้านแรงงานปรับตัวดีขึ้น อัตราการว่างงานลดลงอยู่ที่ร้อยละ 1.53 ต่ำที่สุดตั้งแต่มีการระบาดของ COVID-19 หนี้สินครัวเรือนยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ความสามารถในการชำระหนี้ยังอยู่ในเกณฑ์ดี สำหรับการเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังปรับตัวดีขึ้น เช่นเดียวกับด้านการก่ออาชญากรรม และอุบัติเหตุจราจรทางบก ขณะที่ การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และการร้องเรียนเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคผ่าน กสทช. เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการนำเสนอสถานการณ์ทางสังคมที่น่าสนใจ 2 เรื่อง ได้แก่ ภาวะการเรียนรู้ถดถอย : โอกาสการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และความท้าทายของตลาดคาร์บอนไทย และประเด็นที่ต้องคำนึงถึง รวมทั้งเสนอบทความเรื่อง “สภาพปัญหาการหลอกลวงยุคดิจิทัล และแนวทางแก้ไข”

สถานการณ์แรงงานมีแนวโน้มดีขึ้น การจ้างงานที่ขยายตัวได้ดีทั้งในและนอกภาคเกษตร ชั่วโมงการทำงานปรับตัวเพิ่มขึ้น การว่างงานในภาพรวมมีแนวโน้มลดลง เช่นเดียวกับการว่างงานในระบบ

สถานการณ์แรงงานไตรมาสหนึ่ง ปี 2565 ภาพรวมการจ้างงานมีจำนวนทั้งสิ้น 38.7 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน เป็นการเพิ่มขึ้นทั้งในและนอกภาคเกษตรกรรม โดยการจ้างงานภาคเกษตรกรรม มีจำนวน 11.4 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 จากการเพิ่มการผลิตสินค้าเกษตรในกลุ่มพืชสำคัญ ส่วนนอกภาคเกษตรกรรมมีการจ้างงาน 27.3 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 โดยสาขาที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ได้แก่ สาขาการผลิต เพิ่มขึ้น ร้อยละ 2.6 จากอัตราการใช้กำลังการผลิตที่สูงสุดในช่วง COVID-19 และการส่งออกที่ขยายตัวได้ดีต่อเนื่อง สำหรับสาขาการขนส่ง/ขายปลีก และสาขาการขนส่ง/เก็บสินค้า ขยายตัวได้ร้อยละ 5.8 และ 16.2 ตามลำดับ ขณะที่ สาขาก่อสร้าง และสาขาโรงแรม/ภัตตาคาร มีการจ้างงานลดลงที่ร้อยละ 1.1 โดยการลดลงของจ้างงานสาขาโรงแรม/ภัตตาคาร ส่วนหนึ่งเกิดจากการระบาดของ COVID-19 ที่รุนแรงขึ้นในไตรมาสหนึ่ง ปี 2565 ประกอบกับนักท่องเที่ยวต่างชาติยังมีจำนวนไม่มาก โดยมีเพียง 5.0 แสนคน จากปกติที่มี 9 - 10 ล้านคน ชั่วโมงการทำงานปรับตัวดีขึ้นทั้งในภาพรวมและภาคเอกชนที่ 40.8 และ 43.8 ชั่วโมง/สัปดาห์ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน แต่ยังต่ำกว่าช่วงก่อน COVID-19 ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากผู้เสมือนว่างงานที่ในไตรมาสหนึ่งปี 2565 มีจำนวนถึง 3.8 ล้านคน ขณะที่ผู้ทำงาน 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป หรือกลุ่มทำงานล่วงเวลามีแนวโน้มดีขึ้นแต่ยังต่ำกว่าช่วงปกติ โดยมีจำนวนผู้ทำงานล่วงเวลา 5.7 ล้านคนในไตรมาสหนึ่ง ปี 2565 จากช่วงปกติประมาณ 6-7 ล้านคน

การว่างงานปรับตัวดีขึ้น โดยผู้ว่างงานมีจำนวนทั้งสิ้น 6.1 แสนคน ลดลงจาก 7.6 แสนคนในช่วงเดียวกันของปีก่อน และลดลงจาก 6.3 แสนคนในไตรมาสก่อนหน้า หรือคิดเป็นอัตราการว่างงานที่ร้อยละ 1.53 ต่ำที่สุดในช่วง COVID-19 เช่นเดียวกับการว่างงานในระบบที่ลดลงต่อเนื่อง โดยผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน มีจำนวน

305,765 คน คิดเป็นอัตราการว่างงานในระบบที่ร้อยละ 2.7 อย่างไรก็ตาม **มีประเด็นที่น่าสนใจ** คือ 1) ผู้ว่างงานที่ไม่เคยทำงานมาก่อนยังคงเพิ่มขึ้น โดยมีจำนวน 2.6 แสนคน เพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 5.2 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน สวนทางกับผู้ว่างงานที่มีประสบการณ์ทำงานที่เริ่มปรับตัวลดลง 2) ผู้ว่างงานระยะยาวยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยมีจำนวนถึง 1.7 แสนคน และ 3) การว่างงานในกลุ่มแรงงานที่จบการศึกษาสูงยังอยู่ในระดับสูง โดยอัตราการว่างงานของผู้จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 3.10

ประเด็นที่ต้องติดตามในระยะถัดไป 1) การฟื้นตัวของการจ้างงานภาคท่องเที่ยว โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติยังมีจำนวนไม่มากเมื่อเทียบกับก่อน COVID-19 ขณะที่นักท่องเที่ยวไทยแม้จะมีแนวโน้มดีขึ้นจากโครงการกระตุ้นการท่องเที่ยวของภาครัฐ แต่สัดส่วนรายจ่ายยังไม่สามารถชดเชยการหายไปของรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติได้ จึงต้องให้ความสำคัญกับการเปิดประเทศและดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศให้มากที่สุด 2) ผลกระทบของการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าต่อค่าครองชีพของแรงงาน และการจ้างงานเงินเพื่อที่เพิ่มขึ้นตั้งแต่ปลายปี 2564 จากราคาน้ำมัน และปัจจัยการผลิตในสินค้าบางชนิดที่เพิ่มขึ้น จะส่งผลกระทบต่อค่าครองชีพของแรงงาน รวมทั้งอาจกระทบต่อการจ้างงานในภาคเกษตรกรรมจากราคาปุ๋ยที่แพงขึ้น และการจ้างงานสาขาขนส่งจากต้นทุนราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น และ 3) การหามาตรการแก้ไขปัญหการว่างงานระยะยาวและการว่างงานของผู้จบการศึกษาใหม่ ที่ยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

หนี้สินครัวเรือนในไตรมาสสี่ปี 2564 ขยายตัวชะลอลง คุณภาพสินเชื่อยังอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ยังคงติดตามผลกระทบจากรายได้ครัวเรือนยังไม่ฟื้นตัว ความเปราะบางของฐานะการเงินของครัวเรือน และค่าครองชีพปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งอาจกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้

ไตรมาสสี่ ปี 2564 หนี้สินครัวเรือนมีมูลค่า 14.58 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.9 ชะลอลงจากร้อยละ 4.2 ของไตรมาสที่ผ่านมา โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 90.1 ต่อ GDP ซึ่งสินเชื่อที่ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง ได้แก่ **สินเชื่อเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์** ขยายตัวร้อยละ 5.0 จากร้อยละ 5.8 ของไตรมาสก่อน และ**สินเชื่อเพื่อการประกอบธุรกิจ** ขยายตัวร้อยละ 6.5 จากร้อยละ 7.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่สินเชื่อที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ **สินเชื่อเพื่อยานยนต์** ขยายตัวร้อยละ 1.2 จากร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อน จากมาตรการส่งเสริมการขายในช่วง Motor Expo **สินเชื่อบัตรเครดิต** ขยายตัวร้อยละ 1.6 จากการหดตัวร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อน ตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ทยอยฟื้นตัว และ**สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้กำกับ** ซึ่งเป็นสินเชื่อในกลุ่มเช่าซื้อ และสินเชื่อที่ขยายตัวมากถึงร้อยละ 21.6 **ด้านความสามารถในการชำระหนี้ปรับตัวดีขึ้น** โดยหนี้เพื่อการอุปโภคบริโภคที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) มีมูลค่า 1.43 แสนล้านบาท ลดลงร้อยละ 0.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และลดลงจากไตรมาสก่อนร้อยละ 4.0 หรือคิดเป็นสัดส่วนต่อสินเชื่อรวมอยู่ที่ร้อยละ 2.73 โดยคุณภาพสินเชื่อปรับตัวดีขึ้นในทุกประเภทสินเชื่อ แต่ยังคงเฝ้าระวัง NPLs ในสินเชื่อรถยนต์ เนื่องจากมีสัดส่วนสินเชื่อกล่าวถึงพิเศษ (สินเชื่อค้างชำระไม่เกิน 3 เดือน) ต่อสินเชื่อรวม สูงถึงร้อยละ 11.08 หรือคิดเป็นมูลค่าถึง 1.3 แสนล้านบาท ทั้งนี้ **ต้องติดตามความสามารถในการชำระหนี้อย่างใกล้ชิด** เนื่องจาก 1) ครัวเรือนมีฐานะการเงินเปราะบางมากขึ้น จากการเผชิญภาวะเศรษฐกิจที่หดตัวอย่างยาวนาน ทำให้ครัวเรือนโดยเฉพาะกลุ่มรายได้น้อยมีสภาพคล่องต่ำ 2) รายได้ครัวเรือนยังไม่ฟื้นตัว แม้การจ้างงานจะเพิ่มขึ้นแต่ชั่วโมงการทำงานยังไม่กลับมาสู่ภาวะปกติ และผู้เสมือนว่างงานยังมีจำนวนมาก และ 3) ค่าครองชีพปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งอาจทำให้ครัวเรือนมีรายได้ไม่เพียงพอสำหรับการชำระหนี้

การเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวัง ลดลง และภาวะความเสี่ยงด้านสุขภาพจิตดีขึ้น แต่ยังคงติดตามการได้รับวัคซีนของประชาชน รวมทั้ง การสร้างการรับรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องในการจัดการขยะติดเชื้อ

จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังโดยรวมลดลงจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาจาก 70,287 ราย เหลือเพียง 43,670 ราย หรือลดลงร้อยละ 37.9 ซึ่งเป็นการลดลงในทุกโรค โดยผู้ป่วยโรคปอดอักเสบที่เป็นผู้ป่วยส่วนใหญ่ ลดลงร้อยละ 16.7 ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากประชาชนมีการใส่หน้ากากอนามัยอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ ภาวะความเสี่ยงด้านสุขภาพจิตดีขึ้นในทุกด้าน โดยเฉพาะเสี่ยงฆ่าตัวตายซึ่งมีสัดส่วนลดลงจากร้อยละ 15.4 ในไตรมาสก่อน เหลือร้อยละ 8.7 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการผ่อนคลายมาตรการต่าง ๆ ที่ทำให้ประชาชนสามารถทำกิจกรรมตามปกติได้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังต้องติดตามการได้รับวัคซีนของประชาชน ซึ่งปัจจุบัน มีสัดส่วนผู้ที่ได้รับวัคซีนเข็มกระตุ้นมีเพียงร้อยละ 39.1 และร้อยละ 18.7 ยังไม่เคยได้รับวัคซีนเข็มใด ๆ เลย รวมทั้งการสร้างการรับรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องในการจัดการขยะติดเชื้อ ซึ่งกรมควบคุมมลพิษระบุว่า ปี 2564 ประเทศไทยมีขยะติดเชื้อเพิ่มขึ้นจากปี 2563 ถึงร้อยละ 87

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังเพิ่มขึ้น แต่ต้องมีการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ในร้านอาหาร หลังจากการผ่อนคลายมาตรการ และการรณรงค์ให้เลิกสูบบุหรี่ในบ้าน รวมถึงเฝ้าระวังและกำกับดูแลการจำหน่ายบุหรี่ไฟฟ้าบนแพลตฟอร์มออนไลน์

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 โดยการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 ขณะที่การบริโภคบุหรี่ยังลดลงร้อยละ 1.3 อย่างไรก็ตาม ในระยะถัดไปต้องให้ความสำคัญกับ 1) การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านอาหาร เนื่องจากมีการผ่อนคลายมาตรการให้สามารถดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านอาหารที่ผ่านมาตรฐาน SHA PLUS หรือ Thai Stop Covid 2 Plus ได้ ซึ่งอาจทำให้การบริโภคเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น และมีความเสี่ยงต่อการระบาดของ COVID-19 จึงต้องควบคุมและตรวจสอบการให้บริการของร้านอย่างต่อเนื่องและเข้มงวด 2) การรณรงค์ให้เลิกสูบบุหรี่ในบ้าน จากข้อมูลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปร้อยละ 23.7 มีการสูบบุหรี่ในครัวเรือน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพในครัวเรือนได้รับควันบุหรี่มือสองและมือสาม ซึ่งมีสารพิษและสารก่อมะเร็งจำนวนมาก และ 3) การเร่งรัดปราบปรามการจำหน่ายบุหรี่ไฟฟ้าบนแพลตฟอร์มออนไลน์ ปัจจุบันมีการโฆษณาและจำหน่ายบนแพลตฟอร์มออนไลน์อย่างแพร่หลาย ทำให้เยาวชนสามารถเข้าถึงและซื้อบุหรี่ไฟฟ้าได้ง่าย

คดีอาญาโดยรวมลดลง แต่สัดส่วนคดียาเสพติดยังอยู่ในระดับสูง จึงต้องเพิ่มประสิทธิภาพการปราบปราม การนำผู้เสพเข้ารับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูให้หายขาด ป้องกันการกลับมาเป็นผู้เสพซ้ำ รวมทั้งการป้องกันการกระทำความรุนแรงกับผู้หญิง

ไตรมาสหนึ่งปี 2565 มีการรับแจ้งคดีอาญาทั้งสิ้น 105,473 คดี ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปี 2564 ร้อยละ 26.9 เป็นการรับแจ้งคดียาเสพติด 90,656 คดี ลดลงร้อยละ 29.1 และคดีชีวิต ร่างกาย และเพศรับแจ้ง 3,572 คดี ลดลงร้อยละ 18.4 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์รับแจ้ง 11,245 คดี ลดลงร้อยละ 7.5 โดยประเด็นที่ต้องติดตามและเฝ้าระวัง คือ 1) การให้ความสำคัญกับการนำผู้เสพเข้ารับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูให้หายขาด และป้องกันการกลับมาเป็นผู้เสพซ้ำ โดยเฉพาะกลุ่มที่มีอาการทางจิตและมีพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรง และ 2) การกระทำความรุนแรงต่อผู้หญิงซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จึงต้องให้ความสำคัญกับครอบครัวในการร่วมขจัดปัญหา

และสร้างความเข้าใจกับสังคม โดยการรณรงค์ให้ประชาชนไม่เป็นผู้กระทำความรุนแรง ไม่ยอมรับความรุนแรงที่เกิดขึ้น และไม่นิ่งเฉยต่อการกระทำดังกล่าว

การเกิดอุบัติเหตุการจราจรทางบกมีจำนวนผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บลดลง อย่างไรก็ตามการเริ่มกลับมาเดินทางและการมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจอีกครั้ง อาจทำให้มีการเกิดอุบัติเหตุมากขึ้น จึงควรมีการเฝ้าระวังและบูรณาการความร่วมมือเพื่อสร้างความปลอดภัยในการเดินทาง

การรับแจ้งการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบกมีจำนวน 21,463 ราย ลดลงร้อยละ 33.9 จากไตรมาสเดียวกันของปี 2564 มีผู้เสียชีวิต 1,541 ราย ลดลงร้อยละ 26.5 ผู้บาดเจ็บรวม 10,953 ราย ลดลงร้อยละ 43.2 สาเหตุของการลดลงของอุบัติเหตุจราจร เนื่องจากในช่วงไตรมาสหนึ่ง ปี 2565 สถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ยังมีความไม่แน่นอนและจำนวนผู้ติดเชื้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ประชาชนลดการเดินทาง ขณะที่ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ 2565 มีการเกิดอุบัติเหตุ 1,917 ครั้ง ลดลงจากช่วงเดียวกันในปีก่อนร้อยละ 18.9 แต่มีผู้เสียชีวิต 278 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 โดยมีประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ คือ 1) แนวโน้มการเกิดอุบัติเหตุที่อาจเพิ่มขึ้นจากการเริ่มกลับมาเดินทางและมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจอีกครั้ง 2) การตรวจสอบสภาพถนนให้พร้อมใช้งานและไม่เป็นอุปสรรคต่อการเดินทาง และ 3) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรบูรณาการความร่วมมือเพื่อสร้างความปลอดภัยในการเดินทาง โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลที่ต้องอาศัยการทำงานตั้งแต่ชุมชน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และระดับจังหวัด ในการลดอุบัติเหตุและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้สัญจร

การรับเรื่องร้องเรียนผ่าน สคบ. ลดลง ขณะที่การรับเรื่องร้องเรียนผ่านสำนักงาน กสทช. เพิ่มขึ้น โดยมีประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ คือ การหลอกลวงผู้บริโภคผ่าน call center และการคุ้มครองผู้บริโภคจากการบริโภคอาหารและเครื่องดื่มปนเปื้อนสารพิษและเชื้อโรค รวมทั้งการแสดงฉลากหลอกลวงให้ผู้บริโภคเข้าใจผิด

การรับเรื่องร้องเรียนสินค้าและบริการในไตรมาสหนึ่ง ปี 2565 ของ สคบ. มีจำนวน 2,540 ราย ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 33.3 โดยด้านที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุด คือ ด้านฉลาก รองลงมาเป็นด้านโฆษณา ด้านขายตรงและตลาดแบบตรง และด้านสัญญา ตามลำดับ ขณะที่การร้องเรียนผ่านสำนักงาน กสทช. มีการร้องเรียนทั้งสิ้น 1,780 เรื่อง เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 131.5 โดยเป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับโทรศัพท์เคลื่อนที่มากที่สุด โดยเฉพาะในประเด็นการได้รับข้อความสั้นจาก SMS จำนวน 820 ราย ทั้งนี้ มีประเด็นติดตามและเฝ้าระวัง คือ 1) การหลอกลวงผ่าน call center โดยในปี 2564 มีการหลอกลวงผ่านโทรศัพท์เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 270 และการหลอกลวงผ่านการส่งข้อความ SMS เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 57 และ 2) ปัญหาการปนเปื้อนในอาหารที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งการแสดงฉลากให้ผู้บริโภคเข้าใจผิด จึงอาจพิจารณาบทลงโทษให้รุนแรงขึ้น และสร้างระบบตรวจสอบตลอดห่วงโซ่การผลิต เพื่อให้สามารถสืบพบบต้นตอของปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

ภาวะการเรียนรู้ถดถอย : โอกาสการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

ภาวะการเรียนรู้ถดถอยหรือการสูญเสียการเรียนรู้ (Learning loss) ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากความไม่ต่อเนื่องในการศึกษา การออกกลางคัน การขาดเรียน และการสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ทำให้มีการปิดเรียนเป็นระยะเวลานานและส่งผลให้เด็กสูญเสียการเรียนรู้อย่างรุนแรง โดยธนาคารโลกได้ประมาณการในปี 2563 ว่าการปิดเรียนกว่า 3 - 9 เดือนอาจทำให้เด็กหนึ่งคนสูญเสียความสามารถ

ในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจถึง 6,472 -25,680 ดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นมูลค่าความสูญเสียรวมทั่วโลกประมาณ 10-17 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ 560 ล้านล้านบาท ขณะที่ประเทศไทย งานศึกษาของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พบว่า เด็กชั้นอนุบาล 3 ที่โรงเรียนถูกปิดในช่วงเดือนมกราคมเป็นระยะเวลาจนถึง 1 เดือน มีระดับคะแนนความพร้อม (school readiness) ต่ำกว่านักเรียนกลุ่มที่สามารถไปเรียนได้ตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ ผลการสำรวจสถานการณ์การศึกษา จากครูและบุคลากรทางการศึกษา ของ กสศ. พบว่า ปัญหาการเรียนรู้ถดถอยของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยนักเรียนประถมศึกษาตอนต้นเป็นระดับที่มีปัญหาภาวะถดถอยมากที่สุด ร้อยละ 60.5 ซึ่งมีสาเหตุมาจากการขาดแคลนอุปกรณ์ การไม่มีสมาธิในการเรียนออนไลน์ รวมถึงผู้ปกครองไม่มีเวลาดูตามการเรียน สอนการบ้านให้ไม่ได้ และมีฐานะยากจน ปัจจุบันประเทศไทยมีเครื่องมือในการลดช่องว่างการเรียนรู้ที่เห็นผลสำเร็จ คือ นวัตกรรม Learning Box หรือชุดกล่องการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบขึ้นเพื่อช่วยสร้างการเรียนรู้นอกห้องเรียน ลดข้อจำกัดด้านอุปกรณ์และสัญญาณอินเทอร์เน็ต เสริมพลังครูให้สามารถออกแบบการเรียนรู้ตามพื้นที่และบริบท ถือเป็นเครื่องมือในการรองรับการเปิดเรียนเมื่อสถานการณ์คลี่คลาย นอกจากนี้ การเรียนรู้ถดถอยทำให้เกิดการปรับตัวของผู้เกี่ยวข้องทุกกลุ่ม โดยเกิดการพัฒนาการเรียนการสอนผ่านเทคโนโลยีอย่างกว้างขวาง การสร้างรูปแบบทางการศึกษาใหม่ ๆ อาทิ outshool.com การมีคลังความรู้อย่าง BrainPOP แอปพลิเคชันใหม่ที่จะช่วยเสริมสร้างความรู้และพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ฐานการเรียนรู้จากโรงเรียนมีความสำคัญลดลง และอาจจำเป็นต้องเร่งการปรับกระบวนการจัดการศึกษาที่ให้ผู้เรียนเป็นฐานการเรียนรู้ ดังนั้น ภาครัฐและคนในสังคมจำเป็นต้องเร่งสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้และปรับปรุงโครงสร้างการศึกษาที่สนับสนุนให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ความท้าทายของตลาดคาร์บอนไทย และประเด็นที่ต้องคำนึงถึง

จากการที่ประเทศไทยประกาศเจตนารมณ์ในการแก้ไขปัญหาภูมิอากาศอย่างเต็มที่เพื่อบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี พ.ศ. 2593 และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net zero emissions) ในปี พ.ศ. 2608 ในเวทีการประชุม COP26 ของปี 2564 ทำให้ต้องมีมาตรการที่เหมาะสมในการลดก๊าซเรือนกระจก ซึ่งตลาดคาร์บอนเป็นกลไกหนึ่งที่ OECD และ World Economic Forum ระบุว่า มีต้นทุนในการดำเนินการน้อยที่สุด และเป็นเครื่องมือในการลดการปล่อยก๊าซฯ ที่คุ้มค่าที่สุด ทำให้ในปี 2564 ทั่วโลกมีการใช้มาตรการนี้ถึง 45 ประเทศ อีกทั้งยังอยู่ระหว่างการดำเนินการอีกกว่า 65 ประเทศ และมีมูลค่าการซื้อขายคาร์บอนเครดิตถึง 8.51 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับประเทศไทยตลาดคาร์บอนถูกกำหนดไว้ใน (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และแผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2558-2593

อย่างไรก็ตาม ตลาดคาร์บอนของไทยในปัจจุบัน ยังมีประเด็นท้าทายต่อการช่วยลดก๊าซเรือนกระจก คือ

- 1) การซื้อขายคาร์บอนในประเทศไทยยังมีปริมาณน้อย เมื่อเทียบกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ
- 2) การขาดแพลตฟอร์มการซื้อขายและแลกเปลี่ยน
- 3) ต้นทุนการตรวจวัด การรายงาน และการทวนสอบ (MRV) ในการรับรองคาร์บอนเครดิต (Transaction Cost) อยู่ในระดับสูง และ
- 4) ตลาดคาร์บอนยังไม่มีกำหนดเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซฯ ที่เชื่อมโยงกับเป้าหมายของประเทศ จึงอาจทำให้การลดก๊าซฯ เป็นไปได้ช้า ดังนั้น การที่ไทยจะลดการปล่อยก๊าซฯ ให้ได้ตามการประกาศเจตนารมณ์ โดยใช้ตลาดคาร์บอนเป็นเครื่องมือที่สำคัญต้องให้

ความสำคัญกับ 1) การจูงใจให้ภาคเอกชนเข้าร่วมตลาดคาร์บอนมากขึ้น โดยการสำรวจของสภาอุตสาหกรรม พบว่าผู้ประกอบการไทยมีความสนใจและเห็นด้วยกับเป้าหมายการลดก๊าซฯ ของประเทศ ซึ่งหากมีมาตรการสนับสนุนเพิ่มเติมจะสามารถจูงใจให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมตลาดคาร์บอนได้มากขึ้น 2) การกำหนดเกณฑ์การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ต้องลดลงให้สอดคล้องกับเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศ อาทิ กำหนดระดับการปล่อยก๊าซในกรณีฐาน (Baselines) ของแต่ละอุตสาหกรรม รวมทั้งเชื่อมโยงกับนโยบายอื่น เช่น การเก็บภาษีคาร์บอน 3) การจัดทำระบบฐานข้อมูลการซื้อขาย Carbon credit ซึ่งจะช่วยให้การซื้อขายคาร์บอนเครดิต มีความโปร่งใส น่าเชื่อถือ รวมถึงยังช่วยติดตามสถานการณ์ได้อีกทางหนึ่งด้วย 4) การส่งเสริมให้มีการลงทุนในเทคโนโลยีที่สามารถลดการปล่อยก๊าซฯ หรือการลงทุนเพื่อผลิตคาร์บอนเครดิต อาทิ จัดหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ และ 5) การสร้างการรับรู้ และส่งเสริมให้ท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการซื้อขายคาร์บอนเครดิต ซึ่งจะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างรายได้ให้กับชุมชน

สภาพปัญหาการหลอกลวงยุคดิจิทัลและแนวทางแก้ไข

การหลอกลวงผ่านเครื่องมือสื่อสารสมัยใหม่เป็นเรื่องใกล้ตัวที่ทุกคนสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน และสร้างความเสียหายให้กับผู้ถูกหลอกลวงคิดเป็นมูลค่าที่สูง ในปี 2564 ประเทศไทยมีการใช้โทรศัพท์เพื่อหลอกลวงมากกว่า 6.4 ล้านครั้ง เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 270 และมีข้อความ SMS หลอกลวงเพิ่มขึ้นร้อยละ 57 สำหรับข้อมูลการแจ้งความและเรื่องร้องเรียน พบว่า ปี 2564 มีผู้เสียหายจากแก๊งคอลเซ็นเตอร์เข้าแจ้งความกว่า 1,600 ราย มูลค่าความเสียหายรวมกว่า 1,000 ล้านบาท ขณะที่มีการร้องเรียนปัญหาออนไลน์ 48,513 ครั้ง เพิ่มขึ้นเท่าตัวจากปีก่อนหน้า ดังนั้น สสช. จึงได้ทำการศึกษาและสำรวจเกี่ยวกับการหลอกลวงผ่านอินเทอร์เน็ตและการสื่อสารสมัยใหม่ระหว่างเดือนมกราคม ถึง มีนาคม 2565 ในประชากรช่วงอายุ 17-77 ปี จำนวน 5,798 ตัวอย่าง ทั่วประเทศ โดยพบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้ 1) คนไทยเกือบครึ่งมีประสบการณ์ถูกหลอกลวงในช่วง 1 ปี และประมาณ 2 ใน 5 ตกเป็นเหยื่อ โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 48.1 มีประสบการณ์โดนหลอกลวง ในจำนวนนี้ ร้อยละ 42.6 ตกเป็นเหยื่อ ที่ได้รับความเสียหายจากการหลอกลวง คิดเป็น มูลค่าความเสียหายเฉลี่ยประมาณ 2,400 บาทต่อคน 2) Gen Y และ Gen Z ถูกหลอกลวงสูงกว่า Gen X และ Baby Boomer จากการใช้เวลาและกิจกรรมผ่านอินเทอร์เน็ตมากกว่ากลุ่มอื่น อย่างไรก็ตามกลุ่ม Baby Boomer มีมูลค่าความเสียหายเฉลี่ยต่อครั้งสูงที่สุด 3) การหลอกลวงโดยอ้างจะให้ผลประโยชน์มีสัดส่วนมากที่สุด โดยรูปแบบการหลอกลวงที่พบมาก คือ อีเมล/SMS หลอกลวง (Phishing) ขณะที่ประเภทการหลอกลวงที่มีอัตราการตกเป็นเหยื่อสูงสุด คือ หลอกลวงขายสินค้าออนไลน์ ซื้อแล้วไม่ได้รับของ โดยมีอัตราการตกเป็นเหยื่อสูงถึงร้อยละ 82.6 แต่มูลค่าการเสียหายไม่มาก คือ เฉลี่ยประมาณ 600-700 บาทต่อคน ขณะที่ การหลอกลวงข้อมูลส่วนตัวทางอีเมล/SMS หลอกลวง (Phishing) การถูกแฮกข้อมูลหรือหลอกขโมยข้อมูลบัตรเครดิต และการหลอกลวงให้ลงทุน ที่มีอัตราตกเป็นเหยื่อไม่สูง แต่มีมูลค่าความเสียหายค่อนข้างสูง และ 4) ผู้ตกเป็นเหยื่อมากกว่าครึ่ง ไม่มีการดำเนินการใด ๆ และเห็นว่าการป้องกัน/จัดการปัญหาของภาครัฐยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 54.1 ไม่ได้มีการดำเนินการใด ๆ ด้วยเหตุผลว่ายังไม่เกิดความเสียหาย มีความยุ่งยาก/ไม่มีเวลา คิดว่าแจ้งแล้วก็ไม่ช่วยอะไร และมูลค่าการสูญเสียไม่มากนัก นอกจากนี้ ส่วนใหญ่ยังไม่รู้ช่องทางการแจ้งเหตุที่เหมาะสม

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการถูกลอกและการเอาตัวรอด พบว่า 1) พฤติกรรมเสี่ยงในการใช้เทคโนโลยี การสื่อสารสมัยใหม่และบุคลิกภาพส่วนบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญที่เปิดโอกาสให้ตกเป็นเหยื่อ 2) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการหลอกลวง ทำให้โอกาสการตกเป็นเหยื่อลดลงได้ อย่างไรก็ตาม มีบางรูปแบบที่การรับรู้ข่าวสารอาจไม่มีผล ได้แก่ การหลอกลวงมัลแวร์ การถูกแฮ็กบัญชีธนาคาร/โซเชียลมีเดีย การหลอกลวงข้อมูลบัตรเครดิต/เดบิต และ 3) เทคโนโลยีและทักษะ/กลยุทธ์ของมิจฉาชีพเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและการตกเป็นเหยื่อ เช่น แอปพลิเคชันกู้เงิน สมัครงาน ขณะที่ทักษะ/กลยุทธ์หลอกลวง เช่น การสื่อสารและโน้มน้าวใจ การสร้างความน่าเชื่อถือ การคัดเลือกเหยื่อ อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดในการรับมือกับปัญหา คือ การหลอกลวงมีการพัฒนารูปแบบใหม่ ๆ ตลอดเวลา มีความซับซ้อนและความแนบเนียนมากขึ้น จึงยากต่อการรู้เท่าทัน และข้อมูลเกี่ยวกับการหลอกลวงมีความกระจัดกระจาย การรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลยังไม่เป็นระบบ ซึ่งทำให้ประเมินสถานการณ์ได้ยากและไม่เห็นภาพรวมของปัญหา รวมทั้งการจัดการปัญหาการหลอกลวงของหน่วยงานภาครัฐยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร โดยขาดการทำงานเชิงรุกทั้งในแง่การป้องกัน การสร้างการเรียนรู้ให้สังคมรู้เท่าทัน และการพัฒนาการสืบสวนให้ทันต่อสถานการณ์ นอกจากนี้ การหลอกลวงในหลายกรณีมีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรม/อาชญากรรมข้ามชาติ ทำให้ไม่สามารถขยายผลไปถึงผู้บังคับการได้

ข้อเสนอต่อการแก้ไขปัญหาคือ 1) สร้างภูมิคุ้มกันในการใช้ชีวิตยุคดิจิทัลโดยรณรงค์/ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชน เกี่ยวกับรูปแบบการหลอกลวงต่าง ๆ เพื่อให้รู้เท่าทัน รวมทั้งรณรงค์ให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล แจ้งเบาะแส ไม่ว่าจะเกิดความเสียหายหรือไม่ก็ตาม เพื่อเป็นข้อมูลให้การป้องกันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 2) สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนที่เป็นตัวกลางเชื่อมต่อการสื่อสารในการช่วยเหลือหรือควบคุมปัญหาการหลอกลวงก่อนที่จะกระจายสู่สังคมในวงกว้าง เช่น ธุรกิจแพลตฟอร์มการค้ามีเงื่อนไขการสมัครสมาชิกที่รัดกุม/เข้มงวด การให้อำนาจผู้บริการเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ สามารถระงับสัญญาณเลขหมายที่ต้องสงสัยได้ 3) พิจารณาดังหน่วยงานเฉพาะที่มีหน้าที่กำกับดูแล ป้องกันและป้องปรามการหลอกลวงผ่านอินเทอร์เน็ตและการสื่อสารสมัยใหม่ โดยให้เป็นศูนย์ข้อมูลกลางข่าวสาร การประสานงาน การพัฒนาเครื่องมือในการป้องกัน และการตรวจการกระทำผิดร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และ 4) สร้างความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติทางไซเบอร์ โดยการประสานข้อมูล ข่าวสาร และการอำนวยความสะดวกในการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัดภาวะสังคม

องค์ประกอบหลัก	2563	2564	2563				2564				2565		
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1		
1. การมีงานทำ ^{1/}													
กำลังแรงงาน (พันคน)	38,544	38,700	38,193	38,173	38,726	39,086	38,750	38,778	38,641	38,631	39,623		
% YOY	1.0	0.4	-0.4	-0.6	2.0	2.9	1.5	1.6	-0.2	-1.2	2.3		
การมีงานทำ (พันคน)	37,680	37,752	37,424	37,081	37,927	38,289	37,581	37,822	37,706	37,899	38,720		
% YOY	0.2	0.2	-0.7	-1.9	1.2	2.2	0.4	2.0	-0.6	-1.0	3.0		
ผู้ว่างงาน (พันคน)	651	748	395	745	738	727	758	732	871	632	608		
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	1.69	1.93	1.03	1.95	1.90	1.86	1.96	1.89	2.25	1.64	1.53		
การทำงานต่ำระดับ (พันคน)	485	584	284	704	442	510	651	469	778	438	319		
2. หนี้ครัวเรือน ^{2/}													
มูลค่าหนี้สินครัวเรือน (ล้านล้านบาท)	14.04	14.58	13.50	13.59	13.77	14.04	14.14	14.28	14.35	14.58	N.A.		
% YOY	4.0	3.9	4.1	3.8	3.9	4.0	4.7	5.1	4.2	3.9	N.A.		
สัดส่วนต่อ GDP (ร้อยละ)	89.7	90.1	80.3	83.9	86.8	89.7	90.8	89.5	89.6	90.1	N.A.		
NPL (พันล้านบาท)	144.4	143.7	156.2	152.5	144.3	144.4	148.7	150.4	149.7	143.7	N.A.		
% YOY	2.7	-0.5	23.6	19.7	8.3	2.7	-4.8	-1.4	3.7	-0.5	N.A.		
% NPL ต่อสินเชื่อรวม	2.84	2.73	3.23	3.12	2.91	2.84	2.92	2.92	2.89	2.73	N.A.		
3. สุขภาพและการเจ็บป่วย													
จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคที่ต้องเฝ้าระวัง (ราย) ^{3/}													
- หัด	1,212	(-81.7)	227	(-81.3)	746	146	194	126	111	65	23	28	32
- ไข้หวัดหลังแอน	12	(-52)	13	(8.3)	5	3	2	5	3	3	2	2	2
- ไข้มองอักเสบ	908	(1.6)	663	(-27.0)	275	190	266	177	272	153	122	116	168
- อหิวาตกโรค	5	(-58.3)	1	(-80.0)	0	1	2	2	0	0	0	0	0
- มือ เท้า และปาก	33,310	(-50.5)	19,008	(-42.9)	5,512	1,153	5,003	21,642	13,023	3,723	1,360	902	619
- บิด	2,234	(-12.6)	1,203	(-46.2)	679	573	586	396	469	351	214	169	322
- ปอดอักเสบ	196,403	(-23.4)	153,277	(-22.0)	77,549	29,430	35,389	54,035	47,665	32,500	46,461	26,651	39,727
- ฉีหนู	1,641	(-24.4)	1,150	(-29.9)	269	334	526	512	245	275	269	361	201
- ใช้เลือดออก	72,130	(-45.0)	9,956	(-86.2)	9,183	18,159	36,187	8,601	2,530	3,088	2,677	1,661	1,247
- ใช้หัวโตใหญ่	123,602	(-68.8)	10,698	(-91.3)	99,365	4,957	8,293	10,987	5,967	2,537	1,070	1,124	1,351
- พิษสุนัขบ้า	3	(-0.0)	3	(0.0)	0	2	1	0	0	2	1	0	1
อัตราตายด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่สำคัญต่อประชากร 100,000 คน													
- ความดันโลหิตสูง	14.20	N.A..	ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นรายไตรมาส								N.A.		
- หัวใจขาดเลือด	32.60	N.A.									N.A.		
- หลอดเลือดสมอง	52.80	N.A.									N.A.		
- เบาหวาน	25.10	N.A.									N.A.		
- มะเร็งและเนื้องอกทุกชนิด	129.50	N.A.									N.A.		
4. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ^{4/}													
- ผู้เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุทางบก (ราย)	7,303	6,555	2,054	1,456	1,784	2,009	2,097	1,538	1,316	1,677	1,541		
- คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ (คดี)	14,604	15,501	3,882	3,592	3,616	3,514	4,375	3,884	3,578	3,946	3,572		
- คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (คดี)	43,312	51,175	11,104	10,380	10,764	11,064	12,160	12,085	13,968	12,970	11,245		
- คดียาเสพติด (ราย)	311,816	456,377	91,899	81,522	70,901	67,494	127,918	123,324	107,350	102,948	90,656		
5. การคุ้มครองผู้บริโภค ^{3/}													
5.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน (ราย)													
- กรณีสัญญา	3,188	3,638	528	776	1,091	865	983	1,090	1,031	534	432		
- กรณีฉลาก	2,138	2,368	547	429	537	625	585	622	633	528	830		
- กรณีโฆษณา	6,810	4,752	949	2,525	1,758	1,578	1,811	1,455	813	973	740		
- กรณีกฎหมาย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
- กรณีขายตรงและตลาดแบบตรง	3,828	3,619	534	1,189	975	1,130	731	762	1,190	936	538		
5.2 การให้คำปรึกษาทางสายด่วน 1166 (ราย)	51,185	38,736	15,258	13,737	13,278	8,912	10,749	8,578	10,005	9,404	9,334		

ที่มา: ^{1/} รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

- ^{2/} ธนาคารแห่งประเทศไทย
- ^{3/} สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
- ^{4/} ระบบสารสนเทศสถานีดำรงจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ^{5/} สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานนายกรัฐมนตรี